

[Helge Larsen.]

i lov om naturfredning. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod var inde på, at man kunne lade naturfredningsloven vente. Det mener vi i mit parti ikke vi kan. Der er en sådan udvikling i gang i mange områder af landet, ikke mindst i de mest naturskønne områder, at det vil være urigtigt og uforsvarligt både over for de mennesker, der lever i landet nu, og over for kommende generationer, om man ikke gennem en ændring i naturfredningsloven får mulighed for en bedre planlægning og en bedre beskyttelse af naturen imod den uønskede bebyggelse.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod sagde i øvrigt, at det var regeringens, altså de radikales og socialdemokraternes skyld, at der intet var sket på dette område, og nævnte, at de to partier har regeret siden 1953. Det er nu lidt for megen ære for mit parti; det er kun fra 1957, vi har været med. Men må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at vi netop, først i 1959 og dernæst i 1961, ved behandlingen af naturfredningsloven har arbejdet på at få gennemført en ændring sådan, at man fik bedre muligheder for at opnå det, som vi anser for væsentligt. Ændringen i 1961 har ikke kunnet administreres; den ændring, som gennemføres nu, vil kunne blive det; og vi anser det for rigtigt og rimeligt at få dette gennemført så hurtigt som muligt.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod var inde på tanken om, at der er områder, hvor naturfredningsloven og andre love, byplanlovgivning o. s. v., tangerer hinanden, og at der kan være tale om en koordinering. Det erkender jeg, og det er jo netop også en af de opgaver, som naturfredningskommissionen har fået pålagt i sit kommissorium at tage op. Men dette, at der er disse berøringspunkter, kan ikke for mit parti betyde noget til ikke nu at gennemføre de foreslåede ændringer til naturfredningsloven.

Så skal jeg blot slutte med en enkelt bemærkning om det ønske, som er fremsat fra venstre og de konservative om at holde folkeafstemning om 4 af lovforslagene. Det er ganske klart ud fra grundlovens § 42, at den grundlov, vi gennemførte i 1953, tilsiger et mindretal den beskyttelse, der ligger i, at man kan begære sådanne love ud til folkeafstemning. Mit parti er naturligvis helt indforstået med, at et mindre-

tal benytter denne ret. Vi anbefaler, at en sådan folkeafstemning afholdes, og naturligvis anbefaler vi, at der ved denne folkeafstemning stemmes ja til de forslag, der nu sendes ud. Vi er overbevist om, at det vil ske i stort tal, sådan at lovenes gennemførelse sikres, netop fordi disse love tilsigter, som det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde det, at varetage just den brede befolknings egentlige og sande interesser.

Morten Lange: Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme for alle 7 lovforslag, som er til tredje behandling her i dag, og jeg kan tilføje, at jeg havde gerne set, at listen havde været længere. Det forekommer mig ikke helt rimeligt, at en række af de lovforslag, der hører til dette jordlovs-kompleks, er blevet udsendt til senere behandling. Vi må jo blot håbe, at denne senere behandling virkelig bliver inden for en overskuelig tid, og at disse love snarest kommer ind i buketten, så at vor jordlovgivning kommer i nogenlunde faste rammer.

Det er ganske interessant her ved tredje behandling at kunne konstatere, at højreoppositionens bestandige tale om lovenes grundlovsstridighed nu efterhånden er blevet så spidsfindig og afbleget, at man nok tør sige, at den er manet i jorden. Man har begået den store letsindighed, at man har søgt at drage universiteternes juridiske fakulteter ind i diskussionen, og man har da ærlig talt fået et forholdsvis klart svar ud af det. For det er jo ikke nogen hemmelighed for nogen med bare nogenlunde elementær politisk tankegang i behold, at havde der været skyggen af bevis for, at regeringen virkelig ville komme til at krænke grundloven ved at gennemføre love af denne art, og folketingsretten derigennem ville påtage sig en slags ansvar, havde fakulteterne naturligvis gjort anskrig, der kunne høres. Det er selvfølgelig klart, at man som juridisk professor kan fremsætte sine argumenter for eller imod, men i virkeligheden har jeg sjældent set klarere afvisning i et spørgsmål om grundlovsstridighed end den, de to fakulteter har været så elskværdige at sørge for vi har fået tilstillet. Men det var åbenbart også klart for oppositionen, at denne bastion kunne ikke holde mod selv beskeden beskyddning, og så er man faldet tilbage på en ny idé.